

O, dennenboom

Jacques Vriens

O, dennenboom

Voor Nolan en Borre

Met illustraties van Marja Meijer

Van Holkema & Warendorf

Vijfentwintigste druk 2021

Dit is een gewijzigde heruitgave van
O, dennenboom, eerder verschenen met
ISBN 978 90 26 90365 6.

ISBN 978 90 00 37823 4

ISBN 978 90 00 37826 5 (e-book)

NUR 281

© 1984, 2021 Van Holkema en Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.de-leukste-kinderboeken.com

www.jacquesvriens.nl

www.marjameijer.nl

tekst Jacques Vriens

illustraties Marja Meijer

omslagontwerp Petra Gerritsen, www.splitters.nl

zetwerk binnenwerk Mat-Zet bv, Huizen

Ruzie

Sam en Lieke stappen samen door de straat. Lieke houdt haar broertje stevig bij de hand. Ze zijn op weg naar de bakker. Lieke voelt zich al heel groot. Ze gaat een boodschap doen en Sam mag mee. In de verte ziet ze de juf van haar kleutergroep aankomen. Nu voelt Lieke zich nog groter. Trots loopt

ze met haar broertje de juf tegemoet. 'Dag, juffie,' roept Lieke. Juf blijft staan en lacht. 'Zomaar alleen op stap, Lieke?' vraagt ze. Lieke knikt. 'Ik ga naar de bakker en Sam mag met mij mee.' Juf aait Sam over zijn bol en zegt: 'Dag, Sam, wat word jij al groot.' Sam kijkt de juf aan.

'Dag, mevrouw,' zegt hij. Lieke knijpt Sam in zijn hand en roept: 'Suffie, dat is juffie!' 'Dag, suffie,' zegt Sam. Nu knijpt Lieke nog harder in de hand van Sam. 'Dat mag je niet zeggen tegen juffie.' Maar de juf vindt het niet erg. Ze moet er juist om lachen en dan loopt ze door. Lieke is boos op Sam. Ze trekt hem mee en moppert: 'Jij zegt rare dingen, zo mag je niet naar groep één.' Sam draait zich om en roept nog een keer heel hard: 'Dag, suffie!' Lieke knijpt weer in zijn hand. Sam begint te huilen en snikt: 'Ik wil niet naar school. School is stom!' 'School is niet stom,' zegt Lieke. 'School is wél stom!' roept Sam. 'School is niet stom.'

'Wel waar!' 'Niet waar!' Ineens horen ze achter zich een stem. 'Kinderen, kinderen toch. Zo klein en al zo veel ruzie! Het is opa Bos met zijn hondje. Hij woont bij Sam en Lieke in de straat. 'Sam zegt dat school stom is,' zegt Lieke. Opa Bos neemt zijn petje van zijn hoofd en krabt op zijn bol. Hij denkt even diep na en zegt: 'Soms is school stom, maar meestal is het leuk.' Lieke kijkt Sam aan. 'Zie je wel! Opa Bos zegt het zelf.' Sam knikt en gaat op zijn knieën zitten bij het bruine hondje van opa Bos. Het is een teckel, een heel dikke op vier korte pootjes. 'Dag, Flip,' zegt Sam, en hij aait het hondje over zijn rug. Flip kwispelt met zijn staartje en likt Sam over zijn hand.

‘Flip is dik,’ zegt Sam. ‘Hij is een worst.’

Opa zet grote ogen op en zegt boos: ‘Flip is geen worst. Flip is een hond.’

‘Een worsthond,’ zegt Sam.

‘Flip is een hond!’ roept opa Bos. Hij roept zo hard dat alle mensen kijken.

‘Hij is heel lief,’ zegt Lieke gauw, want ze vindt het helemaal niet

leuk dat opa Bos zo kwaad wordt.

Sam knikt. ‘Ja, Flip is lief en een worst.’

‘Wel potverdorie!’ roept opa Bos.

Nu horen ze weer een stem achter zich.

‘Maar opa Bos toch! Wat staat u hier te mopperen op twee kleine kinderen.’

Het is een heel grote mevrouw met een dikke jas aan en een

muts op haar hoofd. In haar ene hand draagt ze een tas met boodschappen. Met haar andere hand sleept ze een kerstboom achter zich aan.

De grote mevrouw zet de boom even tegen de muur en vraagt: ‘Wat is er eigenlijk aan de hand?’ ‘Niets,’ bromt opa Bos. ‘Die kleine jongen zegt rare dingen over mijn hondje.’

De mevrouw kijkt vragend naar Sam.

Die zegt: ‘Flip is lief en een worst.’

‘Nou zegt hij het weer!’ roept opa Bos.

De mevrouw glimlacht. ‘Maar hij zegt ook dat uw hondje lief is. Vooruit, geen ruzie maken. Het is al gauw Kerstmis. Dan maak je geen ruzie met elkaar. Vrede op aarde.’

‘Dat is waar,’ zegt opa Bos.

Lieke zucht. Ze is blij dat opa niet

meer boos is, want ze vindt hem heel aardig.

Soms doet hij wel eens knorrig, maar meestal is hij vriendelijk.

Ineens geeft de mevrouw een gil.

‘O, nee!’ roept ze, en ze wijst naar de kerstboom. Flip staat vlak bij de boom met zijn achterpootje omhoog. Hij doet er een flinke plas tegenaan.

‘Haal die rothond weg,’ krijst de mevrouw.

Opa Bos trekt Flip bij de boom vandaan. Flip strubbelt even tegen en doet dan zijn plasje verder tegen de muur.

‘Mijn mooie kerstboom,’ klaagt de mevrouw. ‘Kijk eens wat die stomme hond gedaan heeft!’

Met grote ogen kijkt Sam naar de mevrouw en zegt: ‘Flip is niet stom. Flip is lief.’

‘Het is een stomme hond,’ snauwt de mevrouw.

‘Flip is lief,’ zegt Sam.

‘Een rothond.’

‘Kom, kom,’ zegt opa Bos. ‘Geen ruzie maken. Het is al gauw Kerstmis.’

De mevrouw wordt helemaal rood. Ze pakt de kerstboom en stamp de straat uit.

Opa Bos begint te grinniken. Hij is weer helemaal blij. ‘Zo, kinderen,’ zegt hij opgewekt, ‘nu zijn we weer vrienden.’ Hij legt zijn hand op Sams arm.

‘En jij mag worst tegen Flip

zeggen, hoor. Als je het maar niet te hard zegt.’

‘Waarom niet?’ vraagt Lieke.

‘Ik denk dat Flip dat niet leuk vindt. Hij is toch een hond en geen worst.’

Sam knikt. Dat snapt hij wel.

Heel zachtjes fluistert hij:

‘Worsthond.’ En dan vraagt hij:

‘Zo goed?’

Opa Bos lacht en wandelt vrolijk fluitend verder met Flip. Lieke pakt Sam weer bij de hand en ze lopen samen naar de bakker.

Kling klokje, klingelinging

Voor de winkel van de bakker
blijven ze even staan.
'Klaas is weg,' zegt Sam.
Toen ze een paar dagen geleden
hier langskwamen, stond
Sinterklaas er nog. Helemaal van
koek. Nu hangen er allemaal
grote, papieren klokken en
zilveren slingers.
'Dat is voor Kerstmis,' zegt Lieke.
'Als Sinterklaas weg is, wordt het
Kerstmis.'
'Kersumus?' vraagt Sam.
'Kerstmis,' zegt Lieke. 'Dan
moeten alle mensen vrienden
zijn. Heel lang geleden is er een
baby'tje geboren. Die heeft
gezegd dat alle mensen vrienden
moeten zijn.'
'En alle honden?' vraagt Sam.
Lieke knikt. 'Alle honden ook!'
'En alle poezen?'

'Die ook!'
'En alle vogels?'
'Ook!'
'En alle worsten?'
'Dat weet ik niet. Het is heel
lang geleden dat het baby'tje
geboren is.'
'Het is een heel oud baby'tje,'
zegt Sam.
'Nee,' zegt Lieke. 'Het is het
Kerstkind.'
Dan gaan ze bij de bakker
naar binnen. In de winkel
hangen nog meer klokken en
zilveren slingers. Achter de
toonbank staat een aardig
meisje. Ze ziet dat Sam en
Lieke naar de klokken kijken
en zegt: 'Mooi, hè?'
'Heb jij een baby'tje?'
vraagt Sam.
Het meisje lacht. 'Nee, hoor.'